

Oponentský posudek bakalářské práce Martina Minaříka „Akcionářský pivovar na Smíchově 1869-1918“

Předkládaná bakalářská práce ve všech směrech splnila vytčené cíle. Není jen důkladnou studií o vývoji jednoho hospodářského subjektu, její výpovědní hodnota je podstatně širší. Značnou pozornost věnuje aktérům hospodářského procesu, managementu podniku, ale také jeho akcionářům. Ty představuje jako reprezentativní vzorek středostavovské české společnosti přecházející v poslední třetině 19. století k moderním formám podnikání. Vytčené téma, tedy založení a rozmach jednoho pivovaru, autor zdařile pojímá jako případovou studii, která se nevyhýbá vyslovení obecnějších soudů a závěrů.

Práce je založena na mimořádně široké heuristické základně, která se vyznačuje důkladnou znalostí relevantní literatury, zejména však pramenného materiálu a dobové publicistiky. Autor pracoval s materiálem obeznale, dokázal vytěžit různorodé typy písemností i dobových odborných periodik. Zvláště je třeba ocenit jeho práci i po stránce metodologické, úsilí po analytických přístupech je dobře čitelné a bylo funkčně zúročeno.

Struktura práce je důkladně propracovaná, svědčí o autorově hlubokém vhledu do hospodářské problematiky na mikroekonomické úrovni, přičemž ale neztrácel smysl pro širší souvislosti (např. komparace dynamiky hospodářského vývoje zkoumané hospodářské jednotky s vývojem daného odvětví v celostátním rámci). Autor prokázal smysl pro komplexnost, nespokojil se s analýzou hospodářských výsledků smíchovského pivovaru, ale pojednal o něm jako o socioekonomické jednotce (analýza vlastnické struktury).

O tomto přístupu svědčí již úvodní kapitola pojednávající o založení Akciového pivovaru na Smíchově. V ní je třeba vyzvednout tu část, která se věnuje držitelům akciového kapitálu, v níž autor poukázal na zvláštnost držby akcií (velkopodnik v držení maloinvestorů). Je ovšem otázkou, do jaké míry byla takováto držba specifická a skutečně „málo vídaná“. Vlastní jádro předkládané práce spočívá v rozboru podnikatelské strategie ve vymezeném období. Důkladná pozornost je věnována investiční činnosti (zde případně poukázáno na ambivalentní vztah správní rady k modernizaci a racionalizaci výroby označovaný za „české opatrnictví“. Pojem je poněkud absolutizován, otázkou je, do jaké míry oprávněně). Druhým stěžejním tématem je produkce a zisk. Analýza těchto faktorů se odvíjí od jednotlivých hospodářských cyklů, změn cenových relací vstupů a daní i odbytové strategie (s důrazem na „český ráz podniku“). Kapitulu o úvěrování lze pokládat za jistý přechod k „lidskému faktoru“ – objasňuje mj. důvody držby rezerv. V části „vedení podniku“ autor naskicoval sociální strukturu členů správní rady se sociálním a společenským zakotvením hlavních aktérů

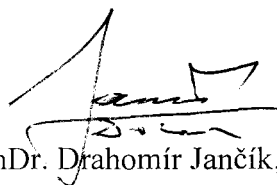
(byl kooperativní vztah F. Hejtmánka k německým pivovarníkům v rozporu s podporou národnostně českých aktivit včetně obranných spolků?). Vlastní výklad je uzavřen výstižnou charakteristikou forem boje smíchovského pivovaru s konkurencí.

Sdělnost předkládané práci zajišťuje její logická struktura i slohová čistota (pokud ovšem odhlédneme od četných zatěžujících interpunkčních prohřešků). Průkaznost jí zajišťují pečlivě zpracované tabulky a grafy (byť u grafu č. 7 chybí legenda, stejně jako u následujících tohoto typu). Na místě je ocenění obrazové přílohy.

Závěrem lze konstatovat, že práce M. Minaříka svým záběrem i způsobem zpracování přesahuje požadavky kladené na práce bakalářské, a proto ji plně doporučuji k obhajobě.

Milník hodnotění: výborně

V Praze dne 13. 6. 2010

Prof. PhDr. Drahomír Jančík, CSc.